

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਾ 10.07.2020

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੇ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਰਤਬਾ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ ਬਦਰ ਦੇ
ਸਹਾਬੀ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਦਾ
ਇਮਾਨ ਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜ਼ਿਕਰ

ਸਯੰਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੌਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲਾਹ ਤਾਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ
ਅਜੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 10 ਜੁਲਾਈ 2020 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ,
ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ (ਬਰਤਾਨੀਆ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مَا لِكَ يَوْمَ الْيَиْمِ إِنَّكَ تَعْبُدُ وَإِنَّكَ نُسْتَعْبَعُ إِنَّهُ مَا الصِّرَاطُ
الْمُسْتَقِيمُ صِرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرُ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالُّلُ

ਤਸ਼ੁਹੁਦ, ਤਉਤ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲਾਹ ਤਾਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ :

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛੋਲੇ ਖੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਹਜ਼ਾਬ ਦੀ ਜੰਗ ਦੇ ਬਾਦ ਬਨ੍ਹ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਦੀ ਗਦਾਰੀ ਦੇ ਦੰਡ ਲਈ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਸੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੰਗ ਹੋਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਨ੍ਹ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਨੇ ਜੰਗ ਬੰਦੀ ਕਰਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਡੈਸਲਾ ਕਰਵਾਉਣ'ਤੇ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਟਣ ਕੀਤਾ। ਸੋ, ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਨੇ ਡੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਜੰਗ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਦ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਮੁਸਲਿਮ ਮੌਕੂਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਨੇ ਇਕ ਥਾਂ ਡਰਮਾਇਆ ਹੈ ਕਿ :

ਅਹਜ਼ਾਬ ਦੀ ਜੰਗ ਦੇ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਬਾਦ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਪਰ ਹੁਣ ਬਨ੍ਹ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਤੈਅ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਗਦਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅੱਖੇ ਓਹਲੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਹਾਬਾ ਨੂੰ ਡਰਮਾਇਆ ਕਿ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਨ ਕਰੋ ਸਗੋਂ ਸ਼ਾਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਨ੍ਹ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਦੇ ਕਿਲਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓ। ਯਹੂਦ ਕਿਲੇ ਦੇ ਬੂਹੇ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਕਿਲਾਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਜੰਗ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਤਰੀਆਂ ਵੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈਆਂ। ਪਰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੇ ਬਾਦ ਯਹੂਦ ਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਤੱਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਅੱਗੇ ਇਛਾ ਪ੍ਰਕਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅਬੁਲਬਾਬਾ ਅੰਸਾਰੀ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਿਤੱਰ ਅਤੇ ਓਸ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਭਿਜਵਾਉਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ

ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰ ਸਕਣ । ਆਪ ਨੇ ਅਬੁਲਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭਿਜਵਾ ਦਿਤਾ । ਉਹਨਾ ਨਾਲ ਯਹੂਦ ਨੇ ਮਸ਼ਵਰਾ ਲਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਇਸ ਮੰਗ ਨੂੰ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਮੇਰੇ ਸੁਪੁਰਦ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਤੁਸੀਂ ਹੱਥਿਆਰ ਸੁੱਟ ਦਿਓ, ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਈਏ ? ਅਬੁਲਬਾਬਾ ਨੇ ਮੂੰਹੋਂ ਤਾਂ ਕਿਹਾ, ਹਾਂ, ਮਨ ਲਓ ਪਰ ਆਪਣੇ ਗਲ੍ਹੁ'ਤੇ ਇਉਂ ਹੱਥ ਢੇਰਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਤਲ ਦੀ ਅਲਾਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਕਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਅਬੁਲਬਾਬਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿ ਉਹਨਾ ਦੇ ਇਸ ਜੁਰੂਮ ਦਾ ਦੰਡ ਸਿਵਾਏ ਕਤਲ ਦੇ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਬਿਨਾ ਸੋਚੇ ਸਮਝਿਆਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤਕ ਤੁਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਅਖੀਰ ਉਹਨਾ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਨਾ ਸਬਬ ਬਣੀ । ਸੋ, ਯਹੂਦ ਨੇ ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨ੍ਹਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ । ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨ੍ਹ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰਨਾ ਯਹੂਦੀ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹੋ ਦੰਡ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਮਦੰਨਿ ਵਿੱਚੋਂ ਤੜੀਪਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਉਹਨਾ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨ੍ਹਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਿਤੱਰ ਕਬੀਲੇ ਓਸ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਸਾਡ ਬਿਨ ਮਾਆਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨ੍ਹਾਂਗੇ । ਜੋ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ ਸਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਵੀ ਉਹਨਾ ਦੀ ਇਸ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮੰਨ੍ਹ ਲਿਆ । ਸਾਡ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਯਹੂਦ ਦੇ ਕਿਲੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਬਨ੍ਹ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਕਿਲੇ ਦੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਸਾਡ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੈਠੇ ਸਨ । ਤਾਂ ਸਾਡ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਆਪ ਸਾਰੇ ਵਾਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਦਿਆਂਗਾ ਉਹ ਆਪ ਲੋਕ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨਗੇ, ਉਹਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਂ । ਫਿਰ ਸਾਡ ਨੇ ਬਨ੍ਹ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਆਪ ਲੋਕ ਵਾਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਾਂਗਾ ਉਹ ਆਪ ਲੋਕ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨਗੇ । ਫਿਰ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਨਿਗਾਹਾਂ ਨਾਲ ਜਿਧੱਤ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਬੈਠੇ ਸਨ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਆਪ ਵੀ ਵਾਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ, ਹਾਂ । ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਾਡ ਨੇ ਜੱਦ ਤਿੰਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਵਾਦਾ ਲੈ ਲਿਆ ਤਾਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖਿਆ ਹੈ : ‘ਅਤੇ ਜੱਦ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਆਣ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੁਲਾਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਰ ਤੱਦ ਇਉਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਉਤੱਰ ਦੇਣ ਕਿ ਸੁਲਾਹ ਮੰਜੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇਰੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹੇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਰੀ ਖਲਕ ਨੂੰ ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵਸਦੀ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸੁਲਾਹ ਨ ਕਰਨ ਸਗੋਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜੰਗ ਕਰਨ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮੁਹਾਸਰਾ (ਘੇਰਾ) ਕਰ ਅਤੇ ਜੱਦ ਖੁਦਾਵੰਦ ਤੇਰਾ ਖੁਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉੱਚੋਂ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਪੁਰੁਸ਼ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦੇ ਪਰ ਇਸਤਰੀਆਂ, ਲੜਕਿਆਂ ਅਤੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਸਾਰਾ ਲੁਟੋਕੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲੈ ਲੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾ ਦੀ ਇਸ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਜੋ ਖੁਦਾਵੰਦ ਖੁਦਾ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਚਿੱਤੀ ਹੈ, ਖਾ ।

ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਇਹ ਪੜ੍ਹੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਡ ਨੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ । ਸਾਡ ਨੇ ਜੋ ਬਨ੍ਹ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਦੇ ਮਿਤੱਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ, ਜੱਦ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਯਹੂਦ ਨੇ ਇਸਲਾਮੀ ਸ਼ਰੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਜਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮੁਹਮੱਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾ ਨੇ ਉਹੋ ਫੈਸਲਾ ਯਹੂਦ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਸਤਮਨਾ ਬਾਬ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਕਰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜ਼ਿੱਮੇਦਾਰੀ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ

ਵਸਲਮ ਜਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ'ਤੇ ਨਹੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਿੱਮੇਦਾਰੀ ਮੂਸਾ'ਤੇ ਅਤੇ ਤੌਰਾਤ ਉਪਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉਪਰ ਹੈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੈਰ ਕੋਮਾਂ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਰਹਿਮ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਤਿਦ ਰਜੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਲਿਖੇਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਜ ਇਸਾਈ ਦੁਨੀਆ ਰੋਲਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਜੁਲਮ ਕੀਤਾ । ਕਈ ਇਸਾਈ ਲੇਖਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੌਕੇ'ਤੇ ਕਿਉਂ ਜੁਲਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ਹੋਰ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਜੁਲਮ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ । ਸੈਂਕੜਿਆਂ ਵਾਰੀ ਦੁਸ਼ਮਲਾ ਨੇ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਰਹਿਮ ਉਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿਤਾ । ਇਹ ਇਕ ਹੀ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜੱਦ ਦੁਸ਼ਮਲਾ ਨੇ ਹੱਠ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ੍ਹਾਂਗੇ । ਸੋ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜੁਲਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਯਹੂਦ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾ ਉਪਰ ਆਪ ਜੁਲਮ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੰਨ੍ਹਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ।

ਇਸ ਘਰਨਾ ਬਾਰੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਲੋਂ ਵਰਨਣ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਆਪ ਲਿਖੇਦੇ ਹਨ : ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਜੱਦ ਸਾਫ਼ ਬਿਨ ਮਾਆਜ਼ ਰਜੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਹੀ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਕ ਰੱਬੀ ਤਕਦੀਰ ਹੈ ਜੋ ਟੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ । ਸੋ, ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਰਜੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ قَدْحَكْبَتْ بِكُمْ اللَّهُ ਅਰਥਾਤ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਤਾਂ ਰੱਬੀ ਤਕਦੀਰ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ । ਸੰਭਵਤਾ ਇਸੇ ਮੌਕੇ'ਤੇ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਐਹਿਹ ਵਸਲਮ ਨੇ ਇਹ ਹਸਰਤਾਂ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ ਸਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਯਹੂਦ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਦੱਸ ਰਸੂਖ ਰਖੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਇਮਾਨ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੱਬ ਤੋਂ ਆਸ਼ਾ ਰਖਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਕੋਮ ਮੈਨੂੰ ਮੰਨ੍ਹ ਲੈਂਦੀ ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਅਜਾਬ (ਕਰੋਪੀ) ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਂਦੀ ।

ਬਨ੍ਹ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਦੀ ਘਰਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਈ ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਲੇਖਕ ਅਤਿਅੰਤ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਆਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਹਮਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਉਜ਼ ਬਿਲੋਹ (ਰੱਬ ਨ ਕਰੇ) ਜਾਲਮ ਤੇ ਬੇ ਰਹਿਮ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਲਿਖੇਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਉਤੱਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਰੇਤੇ ਰਖੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਨ੍ਹ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਤਿਆਚਾਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਫ਼ ਬਿਨ ਮਾਆਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਤਾਂ ਉਕੱਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਦੂਜਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਉਕੱਤਾ ਹੀ ਗਲਤ ਤੇ ਜਾਲਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਤੀਜਾ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਪਣ ਕਰਕੇ ਜੋ ਸਾਫ਼ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ ਆਪ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਕਿ ਬਹਿਰਹਾਲ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਅਮਲ ਕਰਦੇ । ਚੋਥਾ ਇਹ ਕਿ ਮੁਜਰਮਾ ਨੇ ਆਪ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝੂਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਕ ਰੱਬੀ ਤਕਦੀਰ ਸਮਝਿਆ । ਫਿਰ ਜੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਲੋਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਆਪ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਨੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਕਿ ਇਕ ਮੁਜਰਮ ਦੇ ਕਤਲ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਮੁਜਰਮ ਸਾਹਮਣੇ ਨ ਹੋਵੇ । ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਆਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਹਿਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼

ਹੋਈ ਆਪ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਝੱਟ ਕੁਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ੀ ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ । ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੋਕੇ ਇਕ ਮੁਜਰਮ ਨਾਲ ਰਹਿਮ ਤੇ ਮਿਹਰ ਦਾ ਕੀ ਸੁਲੂਕ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਸੋ, ਨ ਕੇਵਲ ਇਹ ਕਿ ਬਨ੍ਹ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਦੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲਈਹਿ ਵਸਲਮ ਉਪਰ ਉਕੱਤਾ ਹੀ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸਗੋਂ ਸਰਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲਈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਉੱਚੇ ਆਚਰਣਾ, ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਸੁਭਾਉ ਅਨੁਕੂਲ ਰਹਿਮ ਤੇ ਮਿਹਰ ਦਾ ਇਕ ਅਤਿ ਉਤਮ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ । ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਮਾਰਗੇ ਲੇਸ ਜਿਹਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਲੇਖਕ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲ ਮੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਫ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਉਪਰ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ : ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਜੋ ਚੇਤੇ ਰਖਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸਮਝੋਤਾ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲਈਹਿ ਵਸਲਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦ ਵਿਰਕਾਰ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਯਹੂਦ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਫੈਸਲੇ ਯੋਗ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਏਗਾ । ਸੋ, ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗੋਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮਝੋਤੇ ਹੇਠ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲਈਹਿ ਵਸਲਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਹੂਦ ਬਾਰੇ ਮੂਸਾ ਅਲਈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਸ਼ਰੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ : ਬਨ੍ਹ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਫ਼ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਦਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸੀ ਐਨ੍ਹੀ ਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਫ਼ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਨ ਸ਼ਾਅਲਾਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਕਰਾਂਗਾ ।

ਜੁਮੇਵਾਂ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਮੁਕਰੌਮਾ ਹਾਜ਼ੀਆ ਰੁਕੀਆ ਖਾਲਦ ਸਾਹਿਬਾ, ਮੁਕਰੌਮਾ ਸਫੀਆ ਬੇਗਾਮ ਸਾਹਿਬਾ, ਮੁਕਰੌਮ ਅਲੀ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਅਤੇ ਮੁਕਰੌਮਾ ਰਫੀਕਾਂ ਬੀਬੀ ਸਾਹਿਬਾ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੰਘੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਡਾਤ ਹੋਈ । ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾਕ ਡਾਉਨ ਦੇ ਸਬਦ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕੀ ਸੀ ।

أَكْبَدُ اللَّهُ تَحْمِلُ
 وَنَسْتَعِيْنُهُ وَنَوْمٌ بِهِ وَنَتَوْكِلُ عَلَيْهِ وَنَعْوَدُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِي اللَّهُ
 فَلَا مُضِلٌّ لَهُ وَمَنْ يُضْلِلُهُ فَلَا هَادِي لَهُ وَنَشَهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَشَهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، عِبَادَ اللَّهِ رَحْمَمَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ
 بِالْعَدْلِ وَإِلَحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعْظُمُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ اذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرُ كُمْ وَآذْعُو
 بِيَسْتَجِبُ لَكُمْ وَلَنِذْكُرُ اللَّهَ أَذْكُرُ.

Khulasa Khutba Jumma 10.07.2020

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Translated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)